

آيا شهادت دو زن و يک مرد، پوشش (برقع) اهانت به زن مسلمان نيست..؟

در مورد پامال کردن حقوق زنان مسلمان در جوامع اسلامی، در صدر اسلام به "سوره مجادله" مراجعه ميکنيم و می بينيم که خداوند تعالی به ندا و شکایت این طبقه مظلوم (زن) گوش داده، و ظالمين را همچنان متوجه عاقبت بد اعمال شان گردانیده است.

این سوره که آغاز گر نهضت زن مسلمان در جهان اسلام میباشد، نتنها زنان مسلمان را از عرف ظالمانه بنام "ظهار" نجات بخشید، بلکه مردان با تکرار هر بار گفتن آن روی عادت، مکلف بودند تا در برابر آن کفاره بدهند، که عبارت از آزادی (کنیز و یا غلام) بوده است، تا آن عمل زشت را کاملاً ترک بگویند. به اساس همین حکم تعداد زیاد از کنیز و غلام نیز از قید اسارت آزاد گردیدند.

این سوره که بنام (المجادله) یاد میشود، در حقیقت رسالت زن را در برابر دین و حقوق اجتماعی اش به اثبات ميرساند، و لیکن کمتر در مساجد و محافل اسلامی در مورد آن صحبت میگردد.

این زن (خوله) نام داشت و از قوم انصار بود، برای دفاع از حقوق خود و دیگر زنان معصوم که در برابر این فرهنگ ناپسند، زندگی خود و فرزندانش با مصیبت و بدبختی مواجه گردیده بود، نزد رسول خدا آمد تا در مورد این رنج بزرگ اجتماعی مشوره و راه حل را پیدا نماید.

هرچند این رسوم و عادت قوم عرب ظالمانه هم بود، و لیکن پیغمبر (ص) نظر به عرف مردم به آن زن که شوهرش وی را بجای مادر خود خوانده بود، گفت: تو بر شوهرت حرام شدی.

بار دیگر زن گفت: اگر فرزندانم را به او بسپارم نزد پدر خوار میشوند، و اگر نزد خود نگهدارم مصارف زندگی شان برایم گران تمام میشود. رسول خدا باز هم سخن اول را تکرار نموده و گفت: تو بر شوهرت حرام شده ای.

زن که به آن راضی نبود، با آواز بلند به پیغمبر گفت: اگر به دادم نرسی من شکایت خود را نزد خداوند میکنم... خداوند تعالی که همیشه یار بیگسان هست به جانبداری از حق زن، خطاب به رسولش فرموده گفت: تا به مردان بفهماند که چنین عمل نا صواب را ترک بگویند، زیرا زنان شما مادران شما نیستند به جز خود مادران شما که از آنها به دنیا آمده اید..

البته ترک این عادت برای عده ای زیاد از مردان کار ساده و آسان هم نبود، یعنی هر بار که از روی خشم و خطای لفظی به زنان خود (ظهار) میگفتند، به حکم قرآن مکلف بودند، تا کفاره بدهند، یعنی یک (برده) را آزاد کنند، و اگر میسر نبود، دو ماه پی در پی روزه بگیرند، و اگر قادر به انجام آنها نبودند، در عوض برای شصت مسکین سه وقت غذا بدهند.

آری! صدا و شکوه زن به خداوند رسید و از مصیبت بزرگ رهایی پیدا نمود. متأسفانه امروز در برابر حق زن مظلوم به طریقه های دیگر که خود راضی نمیباشد، ظلم و بی عدالتی های زیاد صورت میگیرد.

بعضی از مردان بدون ترس از خداوند، زنهای جوان را بی سرنوشت در کشور های اولی شان که صاحب طفل هم شده اند رها کرده، تا در خدمت پدر و مادر شان قرار داشته باشند، و البته انواع بی عدالتی های دیگر که قصه های درد آور این مظلومان بار ها به گوش مردم رسیده است. خداوند تعالی ناله و تضرع آنها را دیده و شنیده است..؟

بعضی از رسم و رواج های کهنه را به استناد روایات و بعضی از احادیث پیغمبر، بالای این طبقه بی دفاع مورد اجرا قرار میدهند، تصامیم از جانب مردان و بزرگسالان اتخاذ گردیده، و برای نسل جوان امروز مشکلات زیاد بیار آورده است. یکی هم ازدواج اجباری بدون رضایت خود شان میباشد، که بیشتر آنها را قربانی این سنت ها فرهنگی ساخته است.

غربی ها همچنان علت عقب مانده گی کشور های اسلامی و به خصوص جامعه زن مسلمان را مربوط به فرهنگ سنتی این کشور ها میدانند.

(گذارشی از کابل در مورد زنان افغان آمده است که: در هر نیم ساعت یک زن در موقع ولادت وفات میکند. اگر به دقت این مطلب مورد غور و مطالعه قرار گیرد، به خصوص اشخاص که دلیل چهار زن گرفتن مرد را زیاد بودن (زن بیوه) میدانند و بدانند که تنها در یکشبهانه روز ۴۸ زن جان های شریں خود را در موقع ولادت از دست میدهند.

اینکه در اثر واقعات دیگر به شمول بمباران در جنگها به چه تعداد زنها میمیرند احصائیه دقیق آن در دست نیست.)
گرچه در مورد علت آن چیزی گفته نشده، اما نظر به احصائیه که از طرف نهاد های در دفاع از حقوق زن به خصوص در مورد کشورهای سنتی (افریقائی) به نشر رسیده است، علت مرگ زنان را در موقع ولادت، به زنان

نسبت داده، که در سنین پایتزر از پانزده سال ازدواج نموده اند، تا با ارایه همچو گذارشات داغ از حالات رقت بار زنان مظلوم جوامع اسلامی جهان را باخبر سازند.

آیا نادیده گرفتن حقوق زن مسلمان از جمله گناهان نا بخشیدنی و ستم در حق آنها نیست..؟

آیا شهادت دو زن و یکمرد، اهانت به زن مسلمان نیست..؟

البته قبول کردن شهادت یک زن مساوی با یکمرد همانند دیگر کشورهای جهان، سبب عزت بیشتر زن مسلمان در برابر زنان غیر مسلمان و سرفرازی جهان اسلام میگردد. اگر این تغییر بمیان آید، آیا خداوند تعالی بنده را مجازات خواهد کرد..؟

(در بعضی کشورهای اسلامی (ایران) خون بهای زن نصف خون بهای مرد محاسبه میگردد، آیا خداوند تعالی این عمل آنها را خواهد بخشید، زیرا فرق میان بهای خون یک انسان آزاد با انسان آزاده دیگر وجود ندارد.)

شهادت دو زن و یکمرد، روی مصلحت در آنزمان و به دلایل مختلفه از جمله تهمت بستن عمل زنا بالای زنان بیگناه که مورد علاقه مردی قرار نمیگرفت، عداوت ها بوده، تا زن مجبور گردد، از حق مهر خود بگذرد و یا هم دست به قتل آنها میزدند. البته برای ثبوت این ادعای شان به شاهدان ضرورت بود که بعضی مردان از جمله زنان و کنیزان خود شاهد میگرفتند، تا بدین وسیله گناه را از گردن خود دور سازند. این اعمال آنها سبب گردید، تا در عوض یکمرد دو زن در موقع شهادت حاضر باشند تا اگر یکی حقیقت را پنهان کند، دیگری ممکن روی احساس پاک (وجدان) حقیقت قضیه را افشا کند. از اینکه به کنیز وعده آزادی یا ازدواج داده میشد، بیشتر قضایا پوشیده و یا به نفع مردان تمام میگردد، که در قرآن در چندین آیات متعدد در مورد ظلم مردان در حق زنان آمده است.

در باره قارون آمده است: زن بد کاره را اجبر ساخته و برایش پول فراوان وعده کرد، تا در حضور مردم شهادت داده بگوید، که از موسی ع حامله میباشد، تا مردم از وی روی گردان شوند. اما وقتی چشم زن به موسی ع افتید، زیر تاثیر وجدان قرار گرفته حقیقت را گفت: که وی را قارون وادار ساخته بود تا این تهمت را بسته و دروغ بگوید. امروز در افغانستان مرد ها در برابر پول اجبر شده، برای شهادت به محکمه حاضر میشوند، در حالیکه از شناخت کامل شخص و قضیه هم چندان اطلاع نمیداشته باشند.

از اینکه دلیل شهادت دو زن را نسبت میدهند به عادت ماهانه، این خود جفا در حق زن و هم در حق دین است، زیرا یک زن در حالت (حیض) میتواند معذرت بخواهد، تا شاهد دیگر که عذر شرعی نداشته باشد در عوض اشتراک نماید.

سوال اینجاست که چرا جهان غرب این مسئله (حیض) را جدی تلقی نمیکنند، بخصوص اینکه زنان با درجات عالی در دستگاه های قضایی کار میکنند. آیا مسئله عقل، احساس مادری، دوره حیض و ناراحتی های مزاجی در آنها وجود ندارد، و صرف در زنان مسلمان وجود دارد که به آن اشاره میکنند و به ارزشهای معنوی زنان مسلمان لطمه میزنند.

آیا در ادیان دیگر (یهودیت و مسیحیت) شهادت دو زن برابر به یکمرد حساب میگردد..؟

اگر در گذشته، شهادت زن در بعضی از فرهنگ ها مورد قبول واقع نمیشد، به امر خداوند نبوده، بلکه (کلچر) مردم آن سر زمین چنین بود، که حضور زنان را در اجتماع برای خود عار میدانستند. ولیکن امروز بسیاری ادیان با تغییرات کلتور و فرهنگ جامعه خود، نظر به شرایط و ایجابات زمان مخالفت چندان ندارند.

در ایالات متحده آمریکا مقام (ستره محکمه) را زن به عهده گرفته است. البته این زنان همچنان ایام (عادت ماهانه) داشته، تفاوت با زنان جوامع دیگر ندارند، چوکی های بسیار حساس در ساحات مختلف، حتی در اداره امور قضایی نیز نقش ارزنده و فعال داشته و قدم به مهتاب گذاشتند.

دیدگاه ها و نظریات هر انسان، زاده تراوش های فکری خود آنها بوده، که بالای فرهنگ جامعه تاثیرگذار میباشد، البته شرایط کنونی اوضاع اقتصادی و سیاسی جهان ایجاب نمیکند تاخلاف قوانین بشری و عدالت اجتماعی، در برابر زنان مسلمان این وضع ادامه پیدا کند، چنانکه در این اواخر و با گذشت هر روز حضور زنان در امور کشور کم رنگ تر شده میرود، حتی در انتخابات آینده پارلمان، تعداد کمی نظر به گذشته در لست کاندیدان دیده میشوند.

عدم آشنائی کامل به کلام الهی و کمبود علمای دین که بتوانند از (فرهنگ زن ستیزی) جلوگیری نمایند، این خود مشکلات را بیار آورده است. البته روشنفکران دلسوز جامعه میتوانند، تا ذهنیت های تاریک را، با روشنائی چراغ علم و دانش در دفاع از حقوق زنان مسلمان تغییر داده، با کاروان تمدن یکجا به پیش رفت، نه برگشت دو باره به عقب...

(شهادت دو زن و یک مرد همچنان حجاب تحمیلی) بدون در نظر داشت موقف زن مسلمان با ایجابات عصر امروز، اما تحت قوانین دیروز که آنهم روی ضرورت بوده، زندگی اجتماعی زنان را در قرن بیست و یکم نباید خدشه دار ساخت، زیرا خداوند تعالی طرفدار بی عدالتی در حق بندگان نبوده و از نیات قلبی آنها کاملاً باخبر میباشد. یعنی در

برابر شهادت یک زن حساسیت نشان داده، سخت پافشاری میکنند، در حالیکه به مقابل رشوه ستانی که عمل خلاف شریعت میباشد، حساسیت از خود نشان نمیدهند.

آیا برقع (چادری) ظلم به حق زن مسلمان به حساب نمی آید..؟

قیودات شدید مانع رشد استعداد ها نهفته و تعلیمات زنان مسلمان در ساحات مختلف و به خصوص خدمات اجتماعی و صحیی آنها گردیده، که جامعه به آن سخت احتیاج دارد، تا با رشد استعداد ها سطح دانش علمی و فرهنگی در کشور رونق بیشتر پیدا نماید.

جریمه و تحقیر شدن زنان مسلمان در محضر عام یعنی کشور اسلامی ایران، چنانکه حجاب سرپای اسلامی را مراعات نکرده باشند، و برعکس آن جریمه کردن زنان مسلمان در اروپا بخاطر پوشش سرپای (برقع) قصه داغ روز و سر زبانها میباشد. تا از زندگی زنان مسلمان که در (قرن بیست و یکم) با چه مشکلات مواجه بوده و بر سر آنها چه میگذرد جهان را باخبر سازند. البته برای مردم کشورهای غربی این وضع غیر قابل تحمل بوده، خواستند تا توجه جامعه جهانی را نیز به موقف این زنان بی دفاع جلب نموده، تا با آوردن قوانین (جریمه) راه بیرون رفت از این معضله بزرگ اجتماعی را برای کشور شان سراغ نموده باشند.

آیا این خود تحقیر به زن مسلمان و جهان اسلام تلقی نمیگردد؟

بعضی قوانین در صدر اسلام نظر به مصلحت و ضرورت آنوقت نافذ گردیده بود، و برای کسانی که به اسلام مشرف میشوند و به خصوص طبقه زن، قبول و تطبیق این احکام و امر دعوت بسوی اسلام را مشکل میسازد.

حجاب (چادری) را با جلبات که در سوره احزاب آمده، از اینکه چرا و خاص شامل حال کدام طبقه بوده است، تفاسیر در مورد آن متفاوت میباشد، حجاب در جهان اسلام به اشکال و دیزانهای مختلف مطابق به ذوق ها فرق داشته و هر کس به سبک خاص خود حجاب میپوشند. و اما در مورد حجاب تحمیلی (چادری) که اسم این دیزاینر ظالم را تاریخ هم فراموش کرده است، تا با خط زرین و درشت در جمع مبتکرین و ناموران جهان درج صفحات خود میکرد..

پس وقت آن رسیده، تا با نور علم و معرفت و شناخت بیشتر از اسلام، هر نوع تبعیض که مانع پیشرفت جهان اسلام گردیده، و تا به امروز سبب بیچارگی مردم مسلمان جهان شده است، با اتفاق و همنظری راه چاره آنرا سراغ باید کرد. هر قدر که به مفاهیم آیات مبارکه قران بیشتر دقت گردد، به همان اندازه به مفهوم آزادی، عدالت و صلح در اسلام پی برده، که تا چه اندازه در صدر اسلام آزادی بیان و عقیده وجود داشته است، و زنی را وادار میسازد تا نزد رسول خدا آمده، به رسوم ناپسند که سبب بدبختی زنان مظلوم گردیده بود خاتمه بخشد.

متأسفانه امروز بدتر از آن دوره، زنان مسلمان خود را با رنج و عذاب روحی و روانی بیشتر مقابل میبینند که یکی همین حجاب تحمیلی شده (برقع) میباشد، که موجود آزاده ای با استعداد های نهفته، در قید چادری و در اجتماع خود اسیر بوده، زندگی روزانه هم برایش تلخ و دشوار گردیده است.

اگر آنها خود (چادری) پوشیده و فاصله را طی نمایند که از یکسو طفل در بغل داشته، و جانب دیگر شدت گرما تابستان نفس کشیدن را به آنها سخت ساخته باشد، حتی نزدیک پاهایش را هم دیده نتواند، در آنصورت نتنها طراح و دیزاینر کننده این پدیده (چادری) بلکه کسانی که این عمل ظالمانه را اجباراً به زنان قبولانده و آنرا به امر خداوند نسبت میدهند، البته در روز آخرت جوابگو در برابر خداوند تعالی و بندگان مظلومش خواهند بود.

هر روزیکه یاد از زن مظلوم گردد - همان یکروز برایش، روز زن است.

به امید توفیق و یاری خداوند